

Endelig indeholder bestemmelsen en forpligtelse til at overveje at pålægge yderligere civile eller administrative sanktioner i tilfælde, hvor en person er blevet idømt sanktioner for bestikkelse af en udenlandsk tjenestemand. Hermed tænkes, for så vidt angår juridiske personer, f.eks. på udelukkelse fra offentlig støtte og midlertidig eller varig udelukkelse fra deltagelse i offentlige udbud m.v., jf. den forklarende rapport s. 14.

Artikel 4 fastsætter bl.a. en pligt til at sikre straffemyndighed i tilfælde, hvor lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på eget territorium.

Endvidere skal der i de tilfælde, hvor en stat i forvejen kan strafforfølge egne statsborgere for forhold begået i udlandet, være mulighed for på samme betingelser at strafforfølge egne statsborgere for bestikkelse af en udenlandsk tjenestemand, når forholdet er begået i udlandet.

Artikel 5 fastsætter bl.a., at efterforskning og strafforfølgning sker efter nationale regler, og *artikel 6* indeholder en pligt til at sikre, at nationale regler om forældelse giver en passende periode til at kunne efterforske og strafforfølge bestikkelse af udenlandske tjenestemænd.

Artikel 7 indeholder en forpligtelse til at sørge for, at nationale bestemmelser om hæleri («hvidvaskning», «money laundering») kommer til at omfatte bestikkelse af udenlandske tjenestemænd uden hensyn til, hvor bestikkelsen blev begået. Denne forpligtelse gælder dog kun, i det omfang bestikkelse af egne tjenestemænd indgår som en førforbrydelse i nationale bestemmelser om hvidvaskning.

Artikel 8 indeholder regler om regnskaber. Bestemmelsen forpligter til inden for rammerne af national lovgivning om bogføring og regnskabsaflæggelse mv. samt af regnskabs- og revisionsstandarder at sørge for forskrifter, der måtte være nødvendige for at forbyde virksomheder at oprette konti uden for bogføringen, at udøve transaktioner, der ikke bogføres eller er utilstrækkeligt identificeret, at registrere ikke-eksisterende udgifter, optage forpligtelser med urigtig identificering af deres formål såvel som at anvende falsk dokumentation, alt med det formål at bestikke fremmede tjenestemænd eller skjule sådan bestikkelse.

Endvidere forpligter bestemmelsen til at have civile, administrative eller strafferetlige sanktioner, der er effektive, forholdsmæssige og afskrækkende, for overtrædelse af dette forbud.

Artikel 9 og *10* indeholder bestemmelser om retshjælp og udlevering, og *artikel 11* fastsætter pligt til at udpege en eller flere nationale myndigheder, der har ansvar bl.a. for at modtage og sende internationale retsanmodninger.

Artikel 12 indeholder en forpligtelse for de delta-gende stater til at samarbejde om udformning af en opfølgningsmekanisme, der systematisk kan overvåge og fremme gennemførelse af konventionen. Opfølgningen på OECD-konventionen vil i første fase ske på skriftligt grundlag, hvor deltagerlandene ud fra en skriftlig besvarelse af et spørgeskema i en skriftlig rapport gensidigt skal overvåge implementeringen. I anden fase vil landene i en arbejdsgruppe gensidigt undersøge håndhævelsen af konventionen.

Artikel 13-17 indeholder bestemmelser om ikrafttræden m.v. Efter artikel 15 træder OECD-bestikkelseskonventionen som udgangspunkt først i kraft, når 5 ud af de 10 mest eksporterende lande har ratificeret konventionen. Konventionen er trådt i kraft den 15. februar 1999.

4.4. Europarådets strafferetskonvention om korruption og GRECO-aftalen

4.4.1. I november 1996 vedtog Europarådets Ministerkomité som opfølgning af den 19. europæiske justitsministerkonference i Valetta i 1994 en handlingsplan mod korruption. Endvidere vedtog Europarådets stats- og regeringschefer på deres andet topmøde i Strasbourg i oktober 1997 en handlingsplan, der med henblik på at fremme samarbejdet om bekæmpelse af korruption, herunder forbindelsen til organiseret kriminalitet og hvidvaskning af penge, bl.a. pålagde Ministerkomitéen at sikre, at der hurtigt blev udarbejdet internationale retsakter i overensstemmelse med den førstnævnte handlingsplan mod korruption.

Ministerkomitéen vedtog på den baggrund den 6. november 1997 beslutning nr. (97) 24 om de 20 vejledende retningslinier for bekæmpelse af korruption (the Twenty Guiding Principles for the Fight Against Corruption), der bl.a. opfordrede Den Tværfaglige Gruppe vedrørende Korruption (the Multidisciplinary Group on Corruption) (GMC) til at fremskynde udarbejdelsen af internationale retsakter i overensstemmelse med handlingsplanen mod korruption og af et udkast til aftale om oprettelse af en hensigtsmæssig og effektiv mekanisme til overvågning af de enkelte landes gennemførelse af de nævnte retningslinier og de påtænkte internationale retsakter.

Ved beslutning nr. (98) 7 vedtog Ministerkomitéen den 5. maj 1998 et af GMC udarbejdet udkast til aftale om oprettelse af Sammenslutningen af Stater mod Korruption - GRECO (GRECO-aftalen).

GMC færdiggjorde i september 1998 et udkast til strafferetskonvention om korruption (Criminal Law Convention on Corruption) (Europarådets korruptionskonvention), som i november samme år blev god-